

“Ofwel geeft men mij het Genezen vrij...”

Verslag van het onderhoud, Traberhof bij Rosenheim, 3 September 1949

Verwijzing

Dit is een afschrift van de stenografisch gerapporteerde lezing van Bruno Gröning, die op 3. September 1949 heeft plaats gevonden in de wintertuin van de Traberhof bij Rosenheim. De schrijfwijze werd aangepast conform de regels van de actuele spelling.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Verslag van het gesprek, Rosenheim, 3 september 1949

“Ofwel geeft men mij het Genezen vrij...”

Onderhoud tussen Bruno Gröning, Franz Kind, Antonius Kirmayer, Landrat Georg Knott en enkele heren in de wintertuin van de Traberhof bij Rosenheim.

Bruno Gröning: Of men geeft mij de vrijheid om te genezen, of ik ben gedwongen om naar het buitenland te gaan.

In Herford ben ik begonnen, en ik heb gezegd, dat het buitenland reeds lang wacht op de kleine Gröning.

***

Diegene die hier recht op heeft, zal ook de genezing ontvangen. Wie het geloof in zich draagt heeft hier recht op, dat betekent, het geloof in God. En wie het geloof al sinds tientallen jaren heeft verloren en nu inziet, dat het niet verder kan gaan zoals tot nu toe, dat hij satan is vervallen maar bereid is het ware geloof in zich op te nemen, die zal ook hulp krijgen.

Ik vraag niet naar religie, naar natie. Wij mensen horen bij elkaar. De ware arts, de arts van alle mensen, is God. We moeten deze mooie Goddelijke aarde nuttig voor ons maken, we moeten ervan genieten. En wie er naast staat, wie van de duivel bezeten is, wie geeft hem het recht onder ons, dit wil zeggen in dit mooie paradijs, dat God voor ons geschapen heeft, te leven? Hij wil niks van God weten, en toch leeft hij daarvan, hij hapt naar lucht, hij betreedt de aarde. Daar heeft hij dan helemaal geen recht op, geen recht om onder ons te zijn. Hem blijft niets anders over, dan zich daadwerkelijk tot het ware geloof te bekeren, en God als zijn Vader te erkennen.

Steeds weer opnieuw heb ik gezegd, ik ben niet trots, ik ben die kleine, eenvoudige man. Ik hoef geen titel, die de regering mij al aangeboden heeft, ik wil geen titel, ik wil alleen maar mensen helpen, mensen genezen. Ik wil deze Goddelijke kracht behouden, om dergelijke dingen verder te kunnen doen, wat ik tot vandaag de dag gedaan heb.

Ik ben net een transformator, als ik de kracht van God krijg en deze aan de diverse mensen doorgeef, dit betekent, door deze kracht ontstaat de gezondheid.

***

Het ligt in mijn bedoeling, om weg te gaan, ja. Ik wil de tijd benutten, om hier

“Ofwel geeft men mij het Genezen vrij...”

Verslag van het onderhoud, Traberhof bij Rosenheim, 3 September 1949

---

gezondheidscentra op te richten, om jullie dan op geregelde wijze de genezing te brengen.

***

Ik zal hier plaatsen aanspreken, de grond aanspreken.

***

Ik kan er niks aan doen, ik handel naar ingevingen, dat deze grond, waarop jullie staan, heilige grond is geworden. Want jullie zijn gelovig hier naar toe gekomen. Jullie hebben hier tranen vergoten en deze grond is met tranen doordrenkt. Jullie zoeken hulp en deze Goddelijke hulp hebben jullie gevonden. Deze bodem bevrijdt jullie van al jullie lijden, van al jullie ziekten. En dit is aan de lopende band gebeurd, zonder dat ik in Herford aanwezig was.

En het gaat altijd maar verder. Ik heb geen slaap nodig, een half uurtje slaap ik en het grootste gedeelte van mijn tijd, help ik mensen. En als ik in een restaurant ben – ook hier zijn mensen- en als ik hier mijn bier of kopje koffie drink, dan gebeurt het. Daarom kan men niets slechts over mij zeggen.

***

Het is niet mijn, het is geen menselijke kracht, dit is puur zuiver Goddelijke Kracht. Wie wil hier iets tegen doen! Hier kan geen menselijke wet mij verbieden om mensen te helpen, mensen te genezen.

Ik doe mijn plicht, ik doe dat, waartoe ik mij mijn hele leven verplicht voel. Ik heb jullie reeds laten weten, dat ik de mensen wil terug voeren naar hun geloof, naar het geloof aan het Goddelijke. Ik ben niet bang voor mensen. En er zal gebeuren, wat gebeuren moet.

Men denkt, de getekenden zijn de invaliden. Nee, dat zijn niet de getekenden door God. De getekenden zijn diegenen, die het geloof in God hebben verloren, die Hem door het slijk halen, die niet het goede nastreven, maar al het slechte.

***

Landrat Knott: Zou u hier willen blijven?

Bruno Gröning: Ik wil hier blijven. Hier doe ik een laatste poging. Krijg ik vrij baan, om mensen te helpen, mensen te genezen, dan blijf ik! Krijg ik geen vrije baan---

Ik kan niet zonder werken en ook niet in het verborgene half werk doen. Als er 60, 70, mogelijk ook eens 100 mensen op een dag gezond worden, dat is me te weinig. Het is mijn taak, dat alle mensen gezond worden, en niet maar 10, 100 of 1000. Geeft men mijn weg niet vrij – ik heb alles al zover voorbereid- dan moet ik naar het buitenland gaan, hoe erg ik dit ook vind, ik kan niet anders. Men heeft mij voor mijn goedheid vervolgd, geen middel is onbeproefd gebleven, men wilde mij opsluiten, ondanks dat ik alleen maar mensen heb geholpen, alleen maar goeds heb gedaan. Niets heb ik ervoor verlangd, geen cent, ik heb ook geen eten verlangd, hoewel de een of ander altijd het beste weggaf.

Bron:

Archief Bruno Gröning Stichting.